

[Aksel Larsen.]

jeg havde sagt noget, der ikke var helt rigtigt, ikke var tilstrækkelig.

Formanden: Det ærede medlem hr. Axel Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Axel Kristensen: Jeg konstaterer bare, hvad jeg i og for sig vidste, at for det ærede medlem — det er så svært at sige — for det ærede medlem hr. Aksel Larsen er sandheden pernitten gryneri.

Formanden: Jeg har forgæves i min formandstid søgt at bekæmpe ordet „perfid“. Jeg gør opmærksom på, at jeg ikke finder det videre skönt.

Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 5. november, kl. 10 med følgende dagsorden:

Fortsettelse af første behandling af:

Forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1949 til 31. marts 1950.

Mødet hævet kl. 18²⁰.

23. møde.

Fredag den 5. november kl. 10.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Fortsettelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1949 til 31. marts 1950.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Da de ærede partiordførere jo på nuværende tidspunkt er afskåret fra at få mere end nogle få minutters taletid, skal jeg undlade at polemisere angående de økonomiske problemer, jeg har talt om i mit tidligere indlæg, og som de ærede ordførere har gjort forskellige bemærkninger til.

Dog en bemærkning til det ærede medlem hr. Knud Kristensen er jeg nødt til at gøre. Da det ærede medlem forsøgte på at fastholde sin kritik af nationalbudgettets tal for afskrivninger, vil jeg gerne gentage: de beløb, som det ærede medlem opererer med, omfatter både afskrivninger og reparationer og vedligeholdelser. Tallet for afskrivninger er ikke sat ned fra 1947 til 1948, det er tværtimod forøget i takt med stigningen i formuen og under hensyn til forøgelsen i produktionens omfang. Derimod har man i nationalbudgettet skønnet, at værdien af de samlede reparationer og vedligeholdelser vil blive noget mindre i 1948 end i 1947. Men dette forhold øver ingen indflydelse på nettoinvesteringen, da tallet for reparation og vedligeholdelse også indgår i det samlede tal for bruttoinvestering. Jeg må derfor endnu en gang bede det ærede medlem forstå, at der ikke ved opgørelsen af nationalbudgettets tal er foretaget sådanne manipulationer, som han nu to gange har antydnet.

Dernæst vil jeg gerne gøre en kort replik angående det udenrigspolitiske. De ærede medlemmer hr. Knud Kristensen og hr. Ole Bjørn Kraft gav begge udtryk for deres utilfredshed med de af udenrigsministeren og mig på regeringens vegne fremsatte udtalelser angående udenrigspolitikken. Målet frihed og fred er vi jo enige om, sagde de. Men hvilke midler og veje vil regeringen anvende og betræde? spurgte de. Jeg forstår ikke den saglige berettigelse af disse spørgsmål, og jeg begriber ikke, at de ærede medlemmer, der begge er medlemmer af det udenrigspolitiske nævn og nøje informeret om vore meninger og oplysninger, både om nordisk og international politik, finder det foreneligt med deres stilling som ledere af ansvarlige partier at tale her i salen, som de har gjort. Jeg har svaret så godt jeg kunne; i min svartale har jeg på regeringens vegne sagt, at vi økonomisk, kulturelt og hvad politiske idealer angår er forenet med Norden, med Vesteuropa og med alle andre frie nationer. Vi er folkestyrets mænd og anerkender i den åndelige kamp ikke neutralitet overfor demokratiets fjender. Men naturligvis vil vi ikke anerkende den opfattelse, at et demokratisk land ikke skulle kunne arbejde fredeligt sammen med stater, der bygger på en anden ideologi.

Jeg har videre sagt, at vi deltager i det europæiske genopbygningsarbejde, som det har fundet udtryk gennem Marshallplanen. Jeg har erklæret, at vi ikke vil indlade os i noget militært engagement, der kan gøre vort land til deltager i en angrebskrig. Jeg